

reducció molt forta de les religions indígenes -incloses les religions afroamericanes-, molt més fort que a nivell mundial, on la seva presència s'ha reduït del 7,3% el 1900 al 3,8% el 2000.

3. Els cristians a Amèrica Llatina

	any 1900		any 2000	
Població mundial	65	100%	519	100%
Cristians	62	95'2%	481	92'7%
Catòlics	59	90'1%	461	88'8%
Protestants	0'9	1'4%	46	9'3%
Anglicans	0'7	1'1%	1	0'2%
Ortodoxos	0'006	0'0%	0'5	0'1%
Esglésies independents	0'03	0'1%	39	7'7%
Cristians marginals	0'003	0'0%	6	1'3%
Evangelicals	0'7	1'2%	40'3	7'8%
Pentecostal/Carismàtics	0'01	0%	141	27%
Doblement afiliats	0'3	0'4%	80	15'5%

A Amèrica Llatina, al final del segle XX, el cristianisme va mantenir la seva hegemonia amb un 93,7%. Actualment, els analistes distingeixen dins del cristianisme sis grans blocs: quatre tradicionals, que són el catolicisme, el protestantisme, l'ortodòxia i l'anglicanisme; i dos blocs recents: els «cristians marginals» (mormons, testimonis de Jehovà) i les «esglésies independents» que representen majorment esglésies indígenes no blanques. Tots són presents a AL.

Dins el cristianisme, el catolicisme va perdre el seu monopoli quasi absolut, majorment a favor del protestantisme i de les esglésies indígenes independents que han crescut fortament en les últimes quatre dècades. Les estadístiques demostren també com n'és de dominant l'evangelicalisme en la presència protestant al Continent. D'altra banda, AL participa de ple en el corrent pentecostalista/carismàtic que, a nivell mundial, ja caracteritza el cristianisme amb un 27,7%.

Crida l'atenció que a Amèrica Llatina els cristians es caracteritzen fortament per la «doble afiliació» (a més d'una comunitat o església alhora), en un 15'4%, molt més que en la resta del món, on aquest fenomen representa una mitjana de 5,1 %.

Fonts:

BARRETT, DB; KURIAN, GT, JOHNSON, TM, *World Cristian Encyclopedia*, 2a Ed., Oxford, Oxford University Press, 2001, 2 vol.

Annual Statistical Table on Global Mission, a: International Bulletin of Missionary Research, 1998-2002

LA MEITAT DELS ARGENTINS SERAN POBRES EL 2003

Almenys la meitat de la població argentina quedarà per sota de la línia de la pobresa a la fi de l'any 2002 com a conseqüència de la inflació anual mínima prevista, que deteriorarà encara més el desvalorat salari dels treballadors, segons una investigació de la consultora Equis.

La projecció estableix que si l'índex inflacionista no supera el 15% -tal com està previst en el projecte del pressupost nacional- hi haurà uns 2 milions de nous pobres, però si la mitjana d'inflació roman com l'índex de gener de 2002, que va arribar al 2'3%, llavors seran 4'3 milions de persones les que passaran a aquesta situació.

Argentina havia arribat a tenir, al principi de 2002, una mica més de 14'5 milions de pobres, la qual cosa representa un 44'2% del total de la població. La regió que inclou les províncies de Formosa, Chaco, Corrientes i Misiones apareix com la més afectada per aquesta situació en sumar 1'75 milions de persones pobres, el 57'3% de la població. El nord-oest (Jujuy, Salta, Tucumán, Catamarca i Santiago del Estero) registrava 3'95 milions de pobres, el 55'9% de la seva població. La regió de Santa Fe, Entre Ríos, Córdoba, l'interior de Buenos Aires i la seva àrea d'influència tenien un índex del 32'7%, que afecta 24'3 milions d'habitants. □

*Informe de l'ANC-Utpba.
Boletín Nueva Tierra, febrer 2002*